



چاره‌ای جز گذشتن از داخل آب ندارد. این رودخانه حاصل ذوب شدن برف‌های غار یخی چماست. پرخروش نیست به جز یک نقطه که برای گذر از آن بهتر است دو یا چند نفری حرکت کنید تا جریان آب شما را واژگون نکند. بیش از ۴۰ دقیقه مسیر در پیش دارید. اما عبور از میان این تنگه باریک کوه قطعاً شما را به وجد می‌آورد. کم‌کم به غار یخی می‌رسید. جایی که بدنه دره با برف به هم پیوند خورده است. سقف شگفت‌انگیزی از برف که بیشتر شبیه فیلم‌های تخیلی است تا واقعیت.

● غار چما دارد آب می‌شود

هوا اینجا در غار یخی به قدری خنک است که احساس سرما می‌کنید و دلتان می‌خواهد یک لیوان چای داغ را میهمان جان و تنتان بنمایید. نوک بینی و انگشتانتان یخ می‌زند و سرخ می‌شود از سرما اما ذوق این خنکای دلچسب در گرمای تابستان وجودتان را به وجد آورده است. اگرچه هر از چندی قطره درشتی از برف ذوب شده از سقف روی صورتتان می‌چکد ولی قول می‌دهم با دهانی که از شگفتی باز مانده و چشم‌هایی که از تحیر پلک نمی‌زنند به این سقف جادویی خیره می‌شوید. اینجا غار یخی چماست. خوش آمدید. متأسفانه تغییرات اقلیمی و تأثیر افزایش دمای جهانی غار یخی چما را هم بی‌نصیب نگذاشته است. به گفته شاهدانی که در دهه‌های پیش به غار یخی سفر کرده‌اند غار از همان اوایل دره شروع می‌شده و تنها چند دقیقه پیاده‌روی برای رسیدن به آن کافی بوده ولی در حال حاضر کیلومترها از طول آن ذوب شده و از بین رفته است. کاهش ضخامت آن نیز موجب فرو ریختن بخش‌هایی از آن شده و ادامه دادن در طول این غار را پرمخاطره می‌کند. بنابراین توصیه می‌شود چنانچه به دیدن این غار شگفت‌انگیز می‌روید از ادامه مسیر در طول غار و ایجاد سر و صدا و حرکت‌های خطرناک و تکانشی در آن به جد بپرهیزید.

شیخ علیخان تا غار یخی تقریباً ۱۲ کیلومتر جاده شنی در پیش است که چندان هموار نیست. جاده از دل کوه‌های سر به فلک کشیده عبور می‌کند. چون ماری لایه‌لای دامن کوه می‌پیچید. گاه به ارتفاعات پست نزدیک می‌شود و گاه اوج می‌گیرد. در پایین دست رودخانه‌ای در جریان است. چادرهای عشایری و گله‌های گوسفندان دیده می‌شوند. کودکان عشایر گاهی کنار جاده نشست‌اند و به محض دیدن خودروها تا ده‌ها متر به دنبال آن‌ها می‌دوند. سرگرمیشان شده دیدن مسافرها و خودروهای رنگارنگشان.

چین و شکن کوه‌ها جوان بودن این رشته کوه را به رخ می‌کشد. قله‌ها از صلابت خاصی برخوردارند. حتی مرور این مناظر تا ابد شما را دلتنگ این سرزمین خواهد کرد. بکر و بکر و بکر...

پس از پیمودن مسیری قریب به ۱۰ کیلومتر به چما می‌رسیم. یکی از اترق‌گاه‌های عشایر بختیاری. سیاه‌چادرهای عشایر برپاست. رودخانه‌ای کم‌عمق جریان دارد و شکاف کوهی در روبه‌رو پیداست که همان غار یخی چماست.

از اینجا به بعد اصل سفر آغاز می‌شود؛ دو راه در پیش دارید یا دل به دریا بزنید یا سر به کوه و بیابان بگذارید. در ابتدای مسیر از رودخانه کم‌عمقی رد می‌شوید و به دهانه غار می‌رسید. می‌توانید از کوه نسبتاً کم‌ارتفاعی که در نزدیکی آن است بالا بروید. بالا رفتن از آن دشوار نیست. فقط کفش مناسب به همراه داشته باشید. اگر این مسیر را انتخاب کنید از بالای غار یخی فرود می‌آیید و بعد وارد غار می‌شوید و چنانچه مسیر رودخانه و دره را انتخاب کنید مستقیم وارد غار می‌شوید. در این مسیر باید حسابی پرتاقت باشید هم قرار است تا کمر داخل آب بروید و هم حسابی در این رودخانه صفر درجه‌ای بلرزید.

اگر اهل هیجان هستید این مسیر را انتخاب کنید. بخش عمده این مسیر از کنار رودخانه و از میان مسیرهای سنگی دره می‌گذرد اما در چند بخش

دلتان می‌خواهد یک لیوان چای داغ را میهمان جان و تنتان بنمایید. نوک بینی و انگشتانتان یخ می‌زند و سرخ می‌شود از سرما اما ذوق این خنکای دلچسب در گرمای تابستان وجودتان را به وجد آورده است



● به خاطر تغییرات اقلیمی، بخش‌هایی از غار یخی، این سال‌ها فرو ریخته است



● مسیر رسیدن به غار یخی، از دل رودخانه و آب‌های سردش می‌گذرد

